

فرهنگ

اشارة

امروزه امپراتوری‌های رسانه‌ای حرف اول را در جهان می‌زنند. خبرگزاری‌های بزرگ، شبکه‌های مختلف رادیویی و تلویزیونی و رسانه‌های چاپی به طور عمدۀ در مالکیت و یا کنترل افراد یهودی و یا حافظان منافع یهود قرار دارد و این واقعیتی انکار ناپذیر است. بر کسی پوشیده نیست که رسانه‌ها یکی از ارکان اصلی قدرت در جهان هستند و همه کشورها و دولت‌ها رسانه را مورد توجه جدی قرار می‌دهند.

پیامبر و رسانه

علی‌الله‌اکبری

رسانه‌های پیامبر (ص)، شیوه‌ها و ویژگی‌ها

پیامبر اسلام (ص)، هم‌مان با برانگیخته شدن به نبوت، دعوت خود را در راستای رسالت الهی خویش آغاز کرد و در این راه، رسانه‌ها و شیوه‌های گوناگون تبلیغ را به خدمت گرفت. گرچه بررسی مفصل شیوه‌های تبلیغی پیامبر (ص) در این مختصراً امکان‌پذیر نیست، اما به طور اجمالی به مهم‌ترین رسانه‌ها و شیوه‌ها می‌پردازیم.

الف) رسانه‌های گفتاری

۱. تبلیغ چهره به چهره

هنوز هم بهترین روش تبلیغ و تأثیرگذاری بر مخاطب، ارتباط مستقیم (Face to Face) است. شیوه غالب پیامبر (ص) در

سیاست هدفمند

پیامبر (ص) بر این اصل استوار بود که بتواند به خوبی فرصت و شنیداری حکومت، اطلاعات درست و محتوای پیام انقلاب را مستقیم به مردم رساند.

۳. سفرهای تبلیغی و اعزام مبلغ

پیامبر بزرگوار اسلام (ص) در سراسر دوران رسالت خود، به خوبی از این رسانه کارآمد استفاده کرد و انتقال مستقیم و صحیح دعوت الهی را راه ییان و نفسییر کلام وحی بر عهده گرفت. گاه نیز به یاران و صحابه ممتاز خود به صورت فردی و گروهی مأموریت تبلیغی می‌داد تا با سفر به شهرها و مناطق دیگر با استفاده از بیان و رسانه منبر، مردم را به حقیقت رهمنون شوند. نمونه‌هایی از اعزام مبلغ و معلم قرآن به صورت فردی و گروهی و نتایج موقفيت‌آمیز آن، به وفور در کتاب‌های سیره و تاریخ صدر اسلام آمده است.

ب) رسانه‌های نوشتنی

پیامبر (ص) همان گونه که از رسانه‌های پیامبر (ص) در این رسانه می‌باشد، نمونه‌هایی از بیانی به گونه‌ای بسیار مؤثر بهره می‌برد، به رسانه‌های نوشتنی نیز توجه داشت. این نوع رسانه را در عصر پیامبر (ص) می‌توان به دو دسته نامه‌ها و پیمان‌ها تقسیم کرد.

۱. نامه‌ها

یکی از ابزارهای تبلیغ، ارسال نامه و پیام است که همواره در طول تاریخ بشر مورد استفاده بوده است. مجموعه نامه‌های پیامبر (ص) به افراد مختلف، در کتابی با عنوان «مکاتیب الرسول» تألیف احمدی میانجی گرد آمده است که عدد آن‌ها به ده‌ها نامه می‌رسد.

با توجه به محتوای نامه‌های پیامبر (ص) در می‌باشیم که در کنار استفاده از این شیوه آن‌چه اهمیت ویژه‌ای دارد، محتوا، ادب و شیوه نگارش نامه‌های حاوی پیام است، به گونه‌ای که ضمن تصدیق بخشی از باورهای اعتقادی و ذهنی مخاطب در آن، پیام مورد نظر به نحو مؤثری درج شده باشد تا نتیجه لازم گرفته شود.

نکته دیگر این است که پیامبر (ص) در انتخاب سفیران و مبلغان خویش بسیار دقت می‌کرد و افرادی شایسته و ورزیده را به مناطق گوناگون می‌فرستاد.

دوران دعوت مخفیانه، استفاده از این روش بود. ایشان در ارتباط‌های مستقیم با کسانی که مستعد هدایت و پذیرش دعوت بودند، آن‌ها را به اسلام دعوت می‌کردند.

۲. سخنرانی و استفاده از رسانه منبر

یکی دیگر از مهم‌ترین و کاربردی‌ترین روش‌های تبلیغاتی پیامبر (ص) سخنرانی در اجتماعات بود. آن حضرت در ایام مراسم حج در مسجد الحرام و منی، در ماه‌های حرام در اجتماع زائران و نیز در بازارها و مکان‌های گرد آمدن مردم بر فراز بلندی می‌رفت و محتوای دعوت خویش را بیان می‌فرمود.

این شیوه گرچه کم و بیش در دوره دعوت سری کاربرد داشت، اما بیش‌ترین استفاده از این روش در دوره تبلیغ علی و عمومی بود. بعدها که برای پیامبر (ص) سکو و منبری در مسجد النبی ساخته شد، رسانه منبر رسمیت بیش‌تری یافت. پیشوایان معصوم (ع) پس از پیامبر (ص) و امروزه علماء، مراجع و حوزه‌های علمیه میراث‌دار رسانه منبر هستند. این رسانه‌ای بیانی، یکی از مؤثرترین رسانه‌های مذهبی است که هنوز هم کارآیی بسیار بالایی دارد.

و می‌توان آن را رسانه انقلاب اسلامی در ایران دانست؛ یعنی تنها رسانه‌ای که بدون انحراف در خدمت اسلام و انقلاب قرار

۲. پیمان‌ها

سیاست هدفمند پیامبر (ص) بر این اصل استوار بود که بتواند به خوبی فرصت و بستر مناسب را برای ارائه عقاید و احکام شرعی فراهم آورد؛ از این رو عقد پیمان‌های صلح با مشرکان، یهودیان و مسیحیان را می‌توان تاکتیکی سیار موفق ارزیابی کرد.

۱-۲. پیمان‌های عقبه اول و دوم: این دو پیمان که در سال‌های دوازدهم و سیزدهم بعثت با ساکنان «یثرب» منعقد شد، به هجرت مسلمانان و پیامبر (ص) به مدینه النبی و آغاز تحول و تشکیل حکومت اسلامی انجامید.

۲-۲. پیمان عمومی با اهالی مدینه النبی: پیامبر (ص) در این پیمان که نخستین قانون اسامی مدینه نام گرفته است، از همه برای تثبیت امنیت، حفظ نظام و قانون و ... تعهد گرفت.

۲-۳. پیمان عدم تجاوز با سه قبیله یهودی ساکن مدینه: پیامبر (ص) با انعقاد پیمان عدم تجاوز با سه قبیله یهودی «بنی قينقاع»، «بنی قریظه» و «بنی نضیر» از آن‌ها تعهد گرفت که بر ضد اسلام و مسلمانان اقدامی نکنند. ۴-۲. پیمان صلح حدیبیه: این پیمان در سال ششم هجرت به دنبال قصد پیامبر (ص) برای زیارت عمره و جلوگیری قریش از ورود ایشان به مکه منعقد شد، و مواردی در آن مورد تفاوت قرار گرفت که به پیشرفت دعوت جهانی فتح مکه و ... انجامید.

با بررسی مواد، شرایط و پیامدهای صلح‌ها و پیمان‌نامه‌های پیامبر (ص) می‌توان درس‌های بزرگی را برای سیاست خارجی و شیوه تعامل با قدرت‌ها و دشمنان اسلام فراگرفت.

۳. رسانه‌های هنری

در نگاهی اجمالی به قرآن کریم آن را اثری هنرمندانه می‌باییم که با شیوه‌ها و قالب‌های گوناگون هنری، کلام و پیامش را می‌رساند: پیامبر اسلام (ص) به ابزار هنر به صورت یک شیوه جذاب و اثربخش تبلیغی توجه ویژه داشت که در سیره عملی ایشان بیش‌تر به آن بر می‌خوریم.

الف) شعر، شعار

شعر و قصیده سرایی و ... تأثیری ویژه در

مهم ترین مراکز مسلمانان به شمار می آمدند و زبان گویای اسلام و مهم ترین رسانه در قرون اولیه حکومت اسلامی بودند. نقشی که مساجد جامع و معروف در قرون اولیه اسلامی ایفا کردند، گویای این امر است و نام برخی از آنها مانند مسجد النبی، مسجد الحرام، مسجد جامع کوفه، جامع بصره، جامع بغداد، جامع اموی دمشق، مسجد زیتونه توس، مسجد قیروان، مسجد قرطبه (اندلس)، جامع الازهر (مصر)، جامع نیشابور... همچنان ماندگار است. امروزه نیز اهمیت مسجد بر کسی پوشیده نیست؛ چنان که امام خمینی (ره) فرمود: «مسجد سنگر است، سنگرها را حفظ کنید».

ب) نوشتها

۱. معرفی نظری، داستان‌ها و درسنایی از زندگی پیامبر (ص)، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، تهران، ۷۵-۱۳۷۳، ص ۱۱۷.
۲. محجه البيضاء في تهذيب الاهياء، علامه محسن فيض كاشاني، دفتر انتشارات اسلامي (جامعه مدرسین)، قم، چاپ سوم، ج ۲، ص ۱۱۴.
۳. هيل و عزي عام دوت مشرکان است.
۴. معجمة البيضاء في تهذيب الاهياء، علامه محسن فيض كاشاني، دفتر انتشارات اسلامي (جامعه مدرسین)، قم، چاپ سوم، ج ۲، ص ۶۰۲.
۵. همان، ص ۲۱۷.
۶. محمدين يعقوب كليني، اصول كافى، تحقيق شيخ جواد الفقى، دارالا ضوع، بيروت، چاپ اول، ج ۲، ص ۵۸۶.
۷. بقى، ۴۴.
۸. محمدين يعقوب كليني، اصول كافى، تحقيق شيخ جواد الفقى، دارالا ضوع، بيروت، چاپ اول، ج ۱، ص ۹۴.
۹. قلم، ۴.
۱۰. احراب، ۲۱.

محتوای آموزه‌های اسلامی، پیامبر (ص) و اهل بیت (ع) به تلاوت قرآن با آهنگ زیبا و موسیقی خاصی که ویژه زبان عرب است، سفارش کرده‌اند تا بیشتر بر دل‌ها بنشینند و آثار علمی، عرفانی، اخلاقی، اجتماعی و مذهبی خود را بر قلوب شنوندگان جای دهد.

رسول خدا (ص) می‌فرماید: «قرآن را با صدای زیبا بخوانید»^۱ و نیز «قرآن را بالحن خوب و صوت عرب بخوانید و از آهنگ اهل فسق و گناهان کبیره بر حذر باشید».^۲ امام صادق (ع) هم می‌فرماید: «قرآن با حزن و اندوه نازل شده است، آن را حzin بخوانید».^۳

ساير شيوه‌های هنری مانند استفاده از تمثيل، تشبيه، استعاره، کنایه و ... نيز در سيره عملی و گفتار پیامبر (ص)، بسيار مورد استفاده قرار گرفته است که ذکر آن‌ها در اين مجال نمي‌گنجد.

۴. رسانه عمل

شاید مهم ترین و مؤثرترین شيوه و رسانه در امر تبلیغ، دعوت عملی باشد.

قرآن در این باره می‌فرماید: «آيا مردم را به خوبی دستور مديهند، در حالی که خودتان را فراموش کرده‌ايد؟»^۴ امام صادق (ع) نيز می‌فرماید: «مردم را با غير زياناتان کردار و رفتار به راه خدا بخوانيد».^۵

يکی از شيوه‌های اساسی رسول خدا (ص) برای تبلیغ و دليل عمله گسترش و نفوذ اسلام، «هماهنگي گفتار با عمل» در سيره پیامبر (ص) بود، چنان که قرآن در باره آن حضرت می‌فرماید: «و تو اخلاق عظيم و بر جسته‌اي داري»^۶ و «بي گمان برای شما در زندگی رسول خدا رسالت مشقى نیکو بود».^۷

د) صدا و آهنگ (حن)

صوت خوش و نغمه موزون هم در زمرة ابزارهای تأثیرگذار تبلیغی به شمار می‌آید و اسلام نيز از اين رسانه و ابزار هنری برای ابلاغ پیام استفاده کرده است.

اذان يکی از ابزارهای مهم تبلیغی و شعار اول اسلام در دعوت به سوی خدا است و مستحباتی دارد که از جمله آن‌ها می‌توان به خوش صدا و بلند آواز بودن مؤذن برای تاثير و جذب شنونده اشاره کرد.

قرآن قرآن با توجه به جايگاه قرآن و تبلیغ رسالت و

جذب و پيوند قلب‌ها دارد. از آنجايی که کاربرد شعر در زبان عرب از جايگاهی ممتاز و تأثيری فسوق العاده برخوردار بود، پیامبر (ص) در مواقعي خاص با اين روش بسيار جالب پیام اسلام را با مخاطبان و آيندگان در ميان می‌گذاشت.

آن حضرت در پاسخ به يکي از ياران که در باره شعر پرسیده بود، فرمود: «مؤمن با شمشير و زيانش در راه خدا جهاد می‌کند؛ قسم به خدایي که جانم در دست اوست، شعرانيز بر دشمنان خدا تير می‌اندازند...»^۸ و در جای ديگر می‌فرماید: «يکي از زيباترين زيبايه، شعر نيكو و آهنگ صدای زيبايان آن است».^۹

پس از ماجراه غدير، حسان بن ثابت از پیامبر (ص) اجازه خواست تا شعری در وصف غدير و ولایت امير مؤمنان (ع) بسراید و پیامبر (ص) اجازه فرمود. هم چنين در ميدان‌های جنگ و عرصه‌های ديگر، استفاده از شعر و شعار را در تاريخ و سيره پیامبر (ص) مشاهده می‌كنيم. از جمله آن‌ها، شعارهایي است که در جنگ احد از سوی مشرکان داده می‌شد و پیامبر (ص) به آن‌ها پاسخ مري‌داد. در جواب مشرکان که شعار «اعل هيل، اعل هيل» سرمه دادند، مسلمانان به دستور پیامبر (ص) فرياد مي‌زندند «الله أعلی، و اجل» و در پاسخ به «ان لنا العري ولا عزى لكم»^{۱۰} می‌گفتند: «الله مولانا ولا مولا لكم». نمونه اين موارد شعری و شعاری بسيار فراوان است و ما به همین مقدار بسته می‌کنیم.

ب) صدا و آهنگ (حن)
صوت خوش و نغمه موزون هم در زمرة ابزارهای تأثیرگذار تبلیغی به شمار می‌آید و اسلام نيز از اين رسانه و ابزار هنری برای ابلاغ پیام استفاده کرده است.

اذان يکی از ابزارهای مهم تبلیغی و شعار اول اسلام در دعوت به سوی خدا است و مستحباتی دارد که از جمله آن‌ها می‌توان به خوش صدا و بلند آواز بودن مؤذن برای تاثير و جذب شنونده اشاره کرد.

قرآن قرآن با توجه به جايگاه قرآن و تبلیغ رسالت و